

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615200072
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615200072.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Hlavná 104, 040 01 Košice, IČO: 47 243 368, právne zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. E. XXXX/XX, XXX XX R., o zaplatenie 347,21 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 200,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 200,- Eur od 18.12.2013 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a** .

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 13,64 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v rozsahu 3,12 Eur a na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Henricha Schindlera, advokáta, trovy právneho zastúpenia v rozsahu 10,52 Eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na tunajšom súde dňa 09.01.2015 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 347,21 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 347,21 Eur od 18.12.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 20,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 69,20 Eur.

Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako spotrebiteľom dňa 16.11.2013 Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru a Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej poskytol žalovanému krátkodobý bezúčelový úver vo výške 200,- Eur, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť tento úver jednorázovo s dohodnutou odplatou do 17.12.2013. Zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi čiastku 262,21 Eur, ktorú tvorí súčet poskytnutého úveru vo výške 200,- Eur a individuálne dohodnutej odplaty za poskytnutie úveru vo výške 62,21 Eur. Úver s príslušenstvom sa stal splatným dňa 17.12.2013 a od nasledujúceho dňa si žalobca uplatňuje úrok z omeškania. Okrem toho si žalobca uplatňuje aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 85,- Eur v zmysle čl. IV. bod 5 Rámcovej zmluvy.

Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril. Žaloba mu bola doručená s výzvou na vyjadrenie sa k nej do vlastných rúk dňa 31.03.2015.

Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 347,21 Eur, jedná sa o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), súd na prejednanie veci v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a v zmysle § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 18.02.2016 o 8.00 hod.. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu od 03.02.2016 od 12.00 hod..

Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa vo veci oboznámil so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 16.11.2013 uzatvoril žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na základe týchto zmlúv žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 200,- Eur a to prevodom na účet žalovaného. Žalovaný sa zaviazal predmetný úver vrátiť do 17.12.2013 v celkovej výške 262,21 Eur. Poplatok za poskytnutie úveru predstavoval sumu 62,21 Eur. Nakoľko žalovaný žalobcovi dlžnú sumu vo výške 262,21 Eur v lehote do 17.12.2013 nevrátil, žalobca dňa 24.12.2013 zaslal žalovanému upomienku, dňa 31.12.2013 urgenciu, 07.01.2014 upozornenie na hrozbu exekúcie a dňa 14.01.2014 poslednú výzvu na zaplatenie dlhu. Žalovaný na podania žalobcu dlžnú sumu neuhradil. Zistený skutkový stav súd právne posúdil:

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. c/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmý obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

Podľa § 12 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku povinnosťami dodávateľov a spotrebiteľov podľa tohto zákona Povinnosťami dodávateľov a

spotrebiteľov podľa tohto zákona pri poskytovaní finančných služieb na diaľku nie sú dotknuté povinnosti dodávateľov a spotrebiteľov podľa osobitných predpisov.

Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku ak tento zákon neustanovuje inak, na zmluvy na diaľku a na právne vzťahy, ktoré z nich vzniknú, sa vzťahujú osobitné predpisy (napr. Občiansky zákonník).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom čase uzavretia zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu dňa 16.11.2013 so splatnosťou dňa 17.12.2013. Na tento právny vzťah sa tak neaplikuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v zmysle jeho ustanovenia § 1 ods. 3 písm. l), pretože úver sa mal splatiť v lehote kratšej ako 3 mesiace. Súd tak právne posúdil právny vzťah podľa Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl. - zmluva o pôžičke) a zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Aj keď zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku (§ 497 a nasl.), obligatórnou náležitosťou takejto zmluvy je v zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka okrem dojednania povinnosti dlžníka vrátiť poskytnuté finančné

prostriedky aj povinnosti zaplatiť úroky. Predmetná zmluva mala byť ale zmluvou bezúročnou (bod IV. ods. 3 Rámcovej zmluvy), a preto súd aplikoval na tento právny vzťah vyššie uvedené právne predpisy (Občiansky zákonník a zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku). Navyše v zmysle poslednej vety § 52 ods. 2 OZ na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Aj keď v čase uzavretia zmluvy táto časť ustanovenia § 52 ods. 2 OZ nebola platná a účinná, po nadobudnutí účinnosti vzhľadom na absenciu prechodných ustanovení časovo pôsobí aj na právne vzťahy pred jej účinnosťou (uznesenie NS SR sp. zn. 3 M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015).

Ako vyplýva z ustanovenia § 657 a 658 ods. 1 OZ pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata je možná len vo forme úrokov (§ 658 ods. 1 OZ). V spornej zmluve sa však výslovne uvádza, že úver (správne pôžička) je bezúročný. Účastníci si teda nedohodli úroky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu dotknutému účastníkovi právneho úkonu vzniknúť žiadne práva či povinnosti, keďže takýto úkon je neplatný od začiatku (ex tunc). V zmysle § 41 OZ sa uvedený dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu a to spomínaný poplatok a preto neplatnou je len táto časť právneho úkonu, keďže z jeho obsahu vyplýva, že túto časť možno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy (cit. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/264/2014 zo dňa 05.11.2014).

Navyše predmetnú odplatu za poskytnutie pôžičky súd hodnotí ako zmätočnú. Spotrebiteľ je v zmluve zavádzaný v tom smere, že zmluva má byť podľa jej znenia bezúročná, čo má u spotrebiteľa vzbudiť dojem značnej výhodnosti jej uzavretia. Žalobca v zmluve vyjadril celkové náklady vo výške 62,21 Eur s odkazom na § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch (ktorý sa vzhľadom na vyššie uvedené na tento právny vzťah neaplikuje). Ak žalobca v zmluve uvádza, že jeho celkové náklady sú vyjadrené percentuálne (predstavujú RPMN) a následne (v rozpore s uvedeným) uvádza, že výška poplatku za poskytnutie úveru je 62,21 Eur, takéto znenie je zmätočné, pretože nie je vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne.

Žalobca podľa názoru súdu preukázal platné uzavretie zmluvy o pôžičke a naplnenie všetkých podstatných náležitostí predmetnej zmluvy t.j. reálne poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému ako dlžníkovi, dočasnosť zmluvného vzťahu ako aj povinnosť žalovaného vrátiť peniaze. Keďže žalobca preukázal splnenie svojho zmluvného záväzku zo zmluvy o pôžičke a reálne poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 200,- Eur ako to vyplýva aj z výpisu z jeho účtu (č.l. 11), pričom žalovanému vznikla povinnosť žalobcovi vrátiť požičanú sumu do 17.12.2013 a žalovaný túto svoju povinnosť ani čiastočne nesplnil, bolo právne dôvodné žalobe o zapltenie istiny t.j. o zapltenie sumy 200,- Eur vyhovieť.

Žalobca si taktiež uplatnil nárok na zapltenie sumy 85,- Eur ako náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle čl. IV. bod 5 Rámcovej zmluvy. Z obsahu spisu je ale zrejmé, že výzvy pred podaním žaloby boli zasielané žalovanému elektronicky, a teda žalobcovi nevznikli žiadne finančné náklady spojené s ich zasielaním. Zároveň však súd poznamenáva, že zmluvu v časti týkajúcej sa vyčíslenia týchto tzv. skutočných nákladov podľa druhu upomienky je potrebné považovať za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a zároveň je možné ju vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca síce na jednej strane uvádza, že ide o skutočne vynaložené náklady, no na druhej strane ich stanovuje paušálne v neprimeranej výške (tvorí takmer polovicu požičanej istiny). Táto zmluvná podmienka je teda výrazne v neprospech spotrebiteľa (žalovaného) a nepochybne nebola individuálne dojednaná, nakoľko žalovaný nemohol ovplyvniť znenie rámcovej zmluvy. Súdu sú pritom známe viaceré rozhodnutia iných súdov, ktorými súd nepriznal žalobcovi plnenie z dôvodu, že tieto náklady spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto má povinnosť zdržať sa používania tejto podmienky podľa § 53a Občianskeho zákonníka (vid'. napr. rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 20C/258/2014, 11C/264/2014, Okresného súdu Rožňava sp. zn. 9C/195/2014 a iné).

Žalovaný je tak povinný zaplatiť žalobcovi len uplatnenú istinu vo výške 200,- Eur a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po splatnosti dlhu (od 18.12.2013). Ku dňu 18.12.2013 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,25%, a preto súd žalobcovi priznáva úrok z omeškania vo výške 5,25% (0,25% + 5%) zo sumy 200,- Eur od 18.12.2013 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 200,- Eur z uplatnených 347,21 Eur, čím úspech žalobcu (57,60%) prevyšuje úspech žalovaného (42,40%) o 15,2%. Žalobca si uplatnil právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 20,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 69,20 Eur za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby) odmena 2 x 26,56 Eur + 2 x 8,04 Eur režijný paušál. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní mu preto patrí právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v rozsahu 3,12 Eur (15,2% z 20,50 Eur) a trov právneho zastúpenia v rozsahu 10,52 Eur (15,2% zo 69,20 Eur), spolu 13,64 Eur.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).